

РЕШЕНИЕ

№ 4790

гр. София, 12.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11600** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл.84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. А. И., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 11440 от 31.10.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което по чл. 75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на решението – се моли същата да бъде уважена. Навеждат се доводи за наличие на нарушение на чл.35 АПК и чл.75, ал.2 ЗУБ при изясняване на обстоятелствата и обсъждане на представените обяснения. На първо място се твърди, че административният орган не е съобразил факта, че причините да напусне страната си на произход -са свързани с наличието на заплахата за живота и сигурността му. Жалбоподателят сочи, че административният орган неправилно е анализирал бежанската история. Прави се оплакване от преценката при съотнасянето на бежанската история на С. към чл.9, ал.1, т.2 и 3 ЗУБ. Навежда се, че не е направен достатъчно задълбочен анализ на актуалната обстановка в държавата на произход на жалбоподателя и по – конкретно [населено място], област Ракка. Соочи, че е налице реална възможност да бъде принудително мобилизиран в сирийската армия или да бъде убит или продължаващите военни действия. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, както и се представлява от

адвокат Л.. Процесуалният представител поддържа становище, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Ответната страна чрез процесуалния си представител юрк. Х. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Поддържа становището, че правилно и законосъобразно е възприето в решението на председателя на ДАБ МС, че не са налице предпоставки по чл.8 ЗУБ и чл.9 от ЗУБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, I ОТДЕЛЕНИЕ, 47 СЪСТАВ, СЛЕД КАТО ОБСЪДИ ДОВОДИТЕ НА СТРАНИТЕ И СЪБРАНИТЕ ПО ДЕЛОТО ДОКАЗАТЕЛСТВА, ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от 19.11.2024г. по отношение на връчване от 07.11.2024г., от страна с правен интерес, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

Производството за закрила е започнало по молба вх.№ В-13-957 от 06.08.2024г. /л.50 от делото/ на РПЩ – [населено място] до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет от М. А. И. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност – арабин, вероизповедание – мюсюлманин – сунит, семейно положение - неженен, с лични данни установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т.3 от ЗУБ (л.43 от делото). Посочената молба не е последваща по смисъла на пар.1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

В производството на основание чл. 63а и сл. от ЗУБ е проведено интервю с кандидата за закрила при спазване на разписаните в посочените разпоредби правила – предварително уведомяване на кандидата на разбираем за него език, което е видно от положения подпис на стр.4 от протокол с рег. № УП-6905/21.08.2024г. (л.29 от делото). Интервюто е проведено в присъствието на преводач. Видно от протокола за проведено интервю, М. А. И. твърди, че е напуснал нелегално С. и е заминал за Турция през месец юни 2024г., където е останал там 20 дни. Твърди, че е преминал през дупка в граничното телено заграждение не по законоустановения ред на територията на Република България, след което е вървял пеша и с автомобил е достигнал до [населено място], където се е предал на органите на МВР. Разказва, че е роден в [населено място], обл. Д. А. и че е живял в [населено място], обл. Раква до напускането му на С.. По време на интервюто сочи, че е учил до 5 клас и че е работил като овчар и земеделец. Като причина за напускането на С. е посочил войната и влошената обстановка там, липсата на сигурност, наличието на въоръжени групировки (Даш, И., Опозицията и Редовната армия), липсата на работа и влошеното икономическо положение в страната му по произход. Соци, че в С. са останали да живеят майка му, баща му, две сестри и трима братя. Декларирал е, че желае да получи международна закрила в Република България и че не би се завърнал в родината си по произход. В заключение допълва, че тук може да получи бързо статут и да работи.

М. А. И. е посочил пред административния орган, видно от протокол за проведено интервю на (л.29), че не е получавал други заплахи и не е имал проблеми във връзка с принадлежност към някоя от категориите по чл. 8, ал. 1 ЗУБ - раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Също така е споделил, че не е членувал в политическа партия или организация. Твърди, че не е арестуван или осъждан в държавата си на произход.

В хода на административното производство е приета справка вх. №

ЦУ-1850/27.08.2024г. (л.20) относно състояние на сигурността в районите на И., Ракка, Х. и Х.. Какви въоръжени групировки действат на териториите на тези райони, състояние на сигурността в провинциите И., Ракка, Х. и Х.. Приета е и справка вх. № ЦУ-1841/23.08.2024г. (л.24) относно актуална политическа и икономическа обстановка (към 23.08.2024г.).

При така изложената фактическа обстановка ответникът е формирал извод, на първо място, че не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група- не е налице „основателно опасение от преследване“. Молбата за предоставяне на международна закрила е мотивирана с войната в държавата си по произход, а заявените опасения от него попадат в категорията на предполагаеми бъдещи проблеми и са негови лични и необективни опасения, като същевременно не сочи други релевантни причини, обосноваващи опасенията му за преследване. В оспореното решение е мотивирано, че кандидатът за международна закрила не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Въз основа на справката относно обстановката в С. се установява, че е достигнала прага на всеобхватно насилие в рамките на вътрешен въоръжен конфликт, преминал в гражданска война. М. А. И. е напуснал родината си, единствено и само по икономически причини – в търсене на по – добър живот за семейството си в Европа, поради което не може да се формира извод, че за него биха настъпили каквито и да било неблагоприятни последици.

С тези мотиви решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките освен по чл.8 от ЗУБ, така и по чл. 9, ал. 1-3 ЗУБ за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. С оглед изложеното по молбата на М. А. И. е отказано предоставяне на международна закрила с оспореното РЕШЕНИЕ.

В СЪДЕБНОТО производство е представена от процесуалния представител на жалбоподателя позиция на ВКБОН относно връщане в Сирийската Арабска Република (л.64).

Ответникът е представил актуална справка от 14.01.2025г.(л.65) за актуална политическа и икономическа обстановка в С. (към 14.01.2025г.).

С ОГЛЕД ВСИЧКО ИЗЛОЖЕНО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място съдът приема, че оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган –председателят на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. С оглед изложеното се прави изводът, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В административното производство са спазени регламентираните правила в чл. 58 и следващите от ЗУБ – приета е молба за международна закрила от М. А. И., същият е уведомен на разбираем за него език относно процедурата, която следва, видно от положен подпис на (л. 46) върху писмено копие на Указанията, в проведеното интервю са участвали преводач от арабски език, дадена е възможност на кандидата да изложи историята си, зададени са му уточняващи въпроси- видно от протокол на л.29 от делото.

Съдът счита, че акта е мотивиран, постановен е при изяснена фактическа обстановка, както и е обсъдена е актуалната обстановка в С., като са цитирани в решението различни източници на информация, и е формиран извод, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, а така съществуващото насилие

на места не е безогледно и чужденецът може да се ползва от вътрешна закрила на държавата си на произход на части от територията, на която ситуацията е относително стабилна. По приложението на материалния закон, също съставът намира, че същият е правилно приложен. Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея - чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация.

Правилно административният орган е обосновал извода за липсата на предпоставките за приложение на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, тъй като в процесния случай по отношение на чужденеца не са налице конкретни данни и доказателства, които да обосноват извод за основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Кандидатът посочва при проведеното интервю, че същият не е членувал в политическа партия или организация, както и във въоръжена групировка, както и че не е имал проблеми с официалните власти в страната на произход, не е бил арестуван, съден или осъждан, срещу него няма образувани дела, няма контакти с полицията в държавата по произход. Тези негови твърдения обосновават извод за липсата на основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

На състава са му служебно известни статии от интернет, с данни за насилие от приложени по дело № 11894/24г. по описа на АССГ, I отделение, 47 състав, със следните заглавия: „Ежедневен брой на смъртните случаи“, „петата атака за две седмици. Клетки на ISIS атакуват военно превозно средство на SDF в източната част на Д. Ез Зор от 14.01.2025г.“, „Ежедневен брой на смъртните случаи 541 души са убити на 3 януари в С.“, „Продължаващ хаос в сигурността. Млад мъж е отвлечен в град Ал С.“. Съдът намира, че в действителност съществуват инциденти водещи до насилие, включително и данни за убити цивилни и членове на военния съвет на М., членове на Националната армия при сблъсъци на фронтите линии на Ал-А. и Ал М., южно от М., данни за продължаващ хаос в сигурността, отвлечен е млад мъж в град Ал С., но те касаят отделни части на С., инцидентни са, поради което и не може да се заключи, че е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. От приложеното по делото позиция на ВКБООН от декември 2024 г. относно връщане в Сирийската Арабска Република се установява, че всеки има право да се завърне в страната си по произход, като ВКБООН има готовност да окаже подкрепа на сирийските бежанци, които решат доброволно да се завърнат, след като са напълно информирани за ситуацията в местата им на произход или в избрания от тях алтернативен район. С оглед многото предизвикателства, пред които е изправено населението на С., в това число широкообхватната хуманитарна криза, продължаващите високи нива на вътрешно разселване, както и масовата разруха и щети по домовете и критичната инфраструктура, към настоящия момент ВКБООН не насърчават широкомащабно доброволно завръщане в С.. Независимо от

отрицателното становище на ВКБООН, СЪДЪТ счита, че то не е основание за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, още повече, че няма пречка за чужденецът при възникнали нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход да подаде последваща молба.

С оглед изложеното, доколкото не се навеждат нови твърдения пред съда с жалбата, различни от бежанската история, представена на интервюто, то съдът следва да приеме, че жалбоподателят е мигрант по смисъла на пар. 62 от Наръчника на ВКБООН за процедурите и критериите за определяне на статут на бежанец, както също е прието в оспореното решение.

По отношение на основанията за прилагане на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл. 9 ЗУБ- също изводите на ответника са правилни. Предвид данните, съдържащи се в интервюто на молителя, решаващият орган е приел, че липсват доказателства жалбоподателят да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ - като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко и унижително отнасяне, или наказание. Не се установява да е напуснал след като е изложен на реална опасност от тежки посегателства /такива по чл.9, ал.2/, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В тази връзка, както вече беше посочено, самият жалбоподател твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е бил задържан, съден или осъждан, не твърди също така спрямо него да е оказвано насилие. Следователно, споделят се от съда изводите на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ.

Относно приложението на разпоредбата на т.3 на чл. 9 ЗУБ, регламентираща предоставяне на закрила при реална опасност от тежки и лични заплахи, срещу живота и личността му като гражданско лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да бъде отбелязано, че при разглеждането на този въпрос съдът съобразява и решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., съгласно което използваните изрази „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител“ в член 15, букви а) и б) от Директива 2004/83/ЕО, абсолютно идентични на тези, посочени в Закона за убежището и бежанците, обхващат ситуации, при които молителят за хуманитарен статут е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. От друга страна, посегателството, дефинирано в член 15, буква в) от Директивата като изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността“ на молителя, обхваща една по - обща опасност от посегателство -по - скоро се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността“ на цивилно лице, отколкото определени насилия. Освен това тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“. На последно място, разглежданото насилие в основата на посочените заплахи е квалифицирано като „безогледно“ -термин, който предполага, че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното им положение. В този контекст изразът „лични“ трябва да се разбира като обхващащ посегателства, насочени срещу цивилни лица без оглед на тяхната самоличност, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен

конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи тежките заплахи, посочени в член 15, буква в) от Директивата.

В това отношение следва да се уточни, че колкото по -способен е евентуално молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по -ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарната закрила. Съгласно посоченото решение на съда на Европейския съюз член 15, буква в) от Директивата във връзка с член 2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Съдът намира, че правилно е прието, че от приложените справки на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ - МС не може да се обоснове извод, че в страната на произход на бежанеца има безогледно насилие, което да достига толкова високо ниво, че да съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че със самото му присъствие на територията на съответната страна или евентуално на съответния район лицето се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

От представената справка вх. № ЦУ-1841/23.08.2024г. (л.24) на територията на С., на която се е позовал и ответникът, се установява, че е налице вътрешен въоръжен конфликт считано от

2011г., но от 2020 г. насам конфликта на територията на страната се намира в състояние на застой. В справката се сочи, че фронтовите линии в С. към момента са повече или по-малко стабилизирани и фактически съществуват четири зони под контрола на различни участници в конфликта - зони под контрола на официалното сирийско правителство, зони под контрола на кюрдското самоуправление, зона под контрол на т.нар. "Правителство на сирийското спасение" и зони под контрола на Турция и съюзническите ѝ милиции. Сирийското правителство контролира над 60 % от общата територия на страната, вкл. центъра, средиземноморското крайбрежие, а всички големи градски зони, вкл. Д., Х. и Х. са разположени в контролираната от правителството зона. Отражено е също, че макар да съществува риск за сигурността, свързаното с конфликта насилие е спорадично, а и от 2012 г. е налице мълчаливо споразумение между сирийското правителство и кюрдската партия "Демократичен съюз", което предоставя на последната известна степен на автономия в районите с кюрдско мнозинство, в североизточната част на страната, в замяна на което кюрдската партия не участва в конфликта. От справката се установява също, че последният останал анклав от първоначалната опозиция на правителството е в северозападната част на провинция И. на границата с Турция, където са разположени десетки предимно ислямистки групи. От справка с вх. № ЦУ -1850 от 27.08.2024г. става ясно, че провинция Ракка се намира в северната част на С. и има международна граница с Турция на север и граници на запад с провинция Х., на изток с Х. и Д. ал Зор, а на юг с Х. и Х.. Според анализ, публикуван от Института за Близкия изток (Middle East Institute, MEI) етническите араби, свързани с местните племена, формират 90 % от населението на Ракка, а останалите 10 % са други етнически групи, вкл. кюрди, туркмени, черкези и арменци. По – голямата част от населението на Ракка са мюсюлмани-сунити, а по- голямата част от населението и ресурсите на провинцията се намират в райони, контролирани от Сирийските демократични сили (SDF). През 2021 г. Сирийската мрежа за човешки права (Syrian Network for Human Rights, SNHR) регистрира 84 смъртни случая на цивилни в провинция Ракка, а през 2022 г. докладваните цивилни жертви са 27. В периода август 2022 г. – юли 2023г. същата организация документира 20 смъртни случая на цивилни лица, а в периода август-ноември 2023г. жертвата е една.

Към месец май 2022г. в провинция Ракка пребивават 159 827 вътрешно разселени лица, 108 302 от които се намират в едноименния окръг.

По делото е приложена и нова актуална справка от 14.01.2024 г. /л.65/ на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, както и от общо достъпни източници за общото положение в страната следва да се приеме за установено, че на 27 ноември ислямистката групировка Х. Т. ал Ш., чийто контрол е бил ограничен до част от провинция А. /Х./ и И., започнал офанзива в С. С., в резултат на което падат едноименният [населено място], [населено място], [населено място], а на 8 декември навлизат в Д.; в същия ден Б. А. напуска С.. На 8 януари 2025 г. Специалният пратеник на ООН за С. е заявил, че докато сигурността в някои райони се подобрява, безредиците продължават в Х. и Х.. Ситуацията в големи градове като А. и Д. се стабилизира.

Съдържат се данни, че летището в Д. функционира от 07.01. 2025 г. и няма пречка за завръщане в С. на чужденците, които са напуснали страната по време на режима на Б. А.. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Към 29.12.2024г. 94 от общо 114-те подкрепяни от ВКБООН обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27.11.2024г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8-29.12.2024г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024г. (до 29.12.2024г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Ракка (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%). На 06.01.2025г. СЗО осъществява първата за 2025 г. трансгранична мисия на ООН в С. С., провеждайки обучение на парамедици в А., Северно А.. През следващите дни са планирани допълнителни трансгранични мисии от Турция. След идването на власт новото ръководство на С. се е ангажирало да защитава правата на малцинствата. В началото на януари 2025г. Министерство на образованието на преходното правителство обявява нова учебна програма за всички възрастови групи, която отразява по силно ислямската гледна точка и премахва всички препратки към ерата на А. от всички учебни дисциплини.

След преглед на информацията за тази страна, СЪДЪТ приема, че въпреки настъпилите нови обстоятелства не е налице съществена

промяна в обществено политическия живот в С., която да рефлектира пряко върху гражданите, относно наличие на предпоставките по чл. 8 от ЗУБ. Към настоящия момент няма основания да се приеме, че в С. са налице преследвания на лица, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Напротив, засега се наблюдават по-скоро положителни тенденции за общото положение в С.. В тази връзка са и последните новини, че в страната вече е назначен премиер на преходно правителство на С. за срок до 1 март 2025г. Часове преди това назначение лидерът на сирийските бунтовници Ал Джолани е обсъдил процеса по предаване на властта с действащия министър-председател. Бунтовниците са разпоредили техните части да се изтеглят от превзетите градове и за сигурността да се грижат полицията и силите за вътрешна сигурност. Към настоящия момент вече се работи за съставяне на правителство и възстановяване на реда (информация от журналистически материали на БНТ, БТВ, Нова, Vesti.bg, Дневник и др. български, както и чуждестранни медии, като част от тях се позовават на информация на Агенция Р.. Освен това в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А. и в тази връзка се очаква голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е обявила отварянето на един от граничните си пунктове със С., за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това (вж. БТА, 24 часа, Novini.bg и др.). На 29.01.2025 г. А. аш Ш. е обявен за президент на С. в преходния период (данни от агенция САНА и близката до неговата „Х. тахрир аш Ш.“ :Новинарска мрежа на свободна С.“. Ш. е упълномощен да сформира временен законодателен съвет за преходната фаза, който ще изпълнява задачата си до приемането на нова конституция.

Въз основа горепосочените данни се прави извода, че не са налице и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от

30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. “в” от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че в настоящия момент в страната не е налице въоръжен вътрешен или международен конфликт по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

С оглед изложеното правилно ответникът и по същество е констатирал, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 47 –ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. А. И., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу РЕШЕНИЕ № 11440 от 31.10.2024г. на Председателя на ДАБ при МС на председателя на ДАБ при МС, с което по чл. 75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: